

Publi. & Co.

Eva Forn

evafor@gmail.com

Videopolítica

S pots electorals, l'espectacle de la democràcia és una curiosa exposició d'anuncis de propaganda política d'arreu del món, que es pot veure al Palau de la Virreina. El títol té un fort reclam centrat en les paraules *espectacle* i *democràcia*, d'alt contingut semàntic, tot i que aquesta última està mancada de precisió. ¿És més demòcrata Hugo Chávez, que és present a la mostra, que Fidel i Raúl Castro, que no hi són? ¿Tots els dirigents que hi desfilen segueixen al peu de la lletra la característiques que defineixen el mot? ¿Un polític que s'avingui a entrar en una cursa electoral és automàticament un demòcrata?

El què sí que és realment democràtic és la concepció de l'exposició, el poder ensenyar molt del que ha passat entre la televisió i la política des del 1989, deixant de banda els criteris purament ideològics, i partint de criteris únicament audiovisuals, que són al cap i a la fi els que acaben marcant la diferència entre Occident i Orient, entre els països pobres i els menys pobres, davant l'evident homogeneïtat del discurs polític d'uns i altres.

Queda demostrat que l'espot electoral va molt més enllà del que presenta el candidat de torn parlant a càmera. Ara podem trobar-hi ficció, documen-

tal, paròdia, musical, animació, etc., que són exactament els temes que divideixen l'exposició i s'agrupen en el que podria ser la concepció d'un altre format audiovisual, la videopolítica. Un nou gènere que ha permès, gràcies a l'aparició d'internet, produir i difondre missatges de grups minoritaris a través de la xarxa sense veu ni espai a la televisió.

És d'agrair que sigui una exposició cent per cent audiovisual, sense lletra, sense metàfores, sense cartells ni indicacions de més a més. Simplement sales amb pantalles que van vomitant anuncis agrupats segons els recursos emprats perquè el missatge polític arribi idòniament a la població. Tot i la compartimentació, la devaluació del concepte *política* i de la imatge dels qui la protagonitzen siguin del color que siguin i vinguin d'on vinguin, converteix el passeig en una autèntica pel·lícula de riure. Perquè queda demostrat que la ironia funciona d'allò més bé per vendre qualsevol cosa, i perquè en els espots on no hi és present resulta igualment delirant sentir el que diuen i el que fan dir els polítics.

S'hi exposen un total de 2.800 anuncis, aparador de l'espectacle de la condició humana, amb el millor i el pitjor de la nostra espècie. Us recomano moltíssim que la visiteu.